

قرآن و پدیده‌های جهان

از نظر قرآن پدیده‌های جهان و اطوار تکامل غیر قابل شمارش بوده بعبارت و یگر بینهایت می‌باشد چنانکه می‌گوید :

بِكُوْ أَكْرَدْ رِيَا بِرَأْيِ (نُوشْتَنْ) كَلَّاتْ (پدیده‌ها و آثار) بِرُورْ كَارْمْ (بَصَرْلَهْ مُركَبْ) بَصَرْلَهْ مُوكَبْ هَرَآيْنَهْ کَهْ رِيَا بِيَهْ از آنکه کلَّاتْ بِرُورْ كَارْمْ من پایان باید با تمام صبر سه حقیقت آنکه کلَّاتْ بِرُورْ كَارْمْ آمد . (۱)

همچنین در جای دیگر :

از خدا است هرجه در آسمانها و زمین است. همانا خدا بس نیاز و قابل ستایش است و اگر آنچه درختان در زمین است قلم و دریا (مرکب) شود و سپس هفت ریا بیانی بکمل آیند کلَّاتْ خدا با خر نصیر سه حقیقت همانا که خدا غلبه کنده و صاحب حکمت است. (۲)

و در جای دیگر :

خدا اکس است که آسمانها و زمین را آفرید و از آسمان آینی

(۱) فَلَلَّهُ لَوْلَانَ الْبَحْرُ وَدَارَ الْأَرْضَ لِكِلَّاتِ رَبِيعٍ لِتِفَنَّدَ الْبَحْرُ فَهَلْ
أَنْ تَنْتَهَ كِلَّاتِ رَبِيعٍ وَلَوْجَهْنَاهْ بِثِلْيَهْ مَدَرَأْ . کَهْفٌ ۱۰۹ .

(۲) إِلَهٌ مَّا رَفِقَ السَّعَادَتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْعَوْنَدُ . وَلَوْ
أَنْ مَا رَفِقَ الْأَرْضَ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَهْدِهُ مِنْ بَعْدِ وَتَهْدَهُ
آتَيْرُ مَا تَنْفَذَ كِلَّاتُ اللَّهِ رَبُّ الْأَرْضِ عَزِيزٌ حَكِيمٌ . لِقَاعَنْ ۶۲ و ۲۲

خو فرستاد که بآن میوه ها سر برآورده و برای شما روزی می باشد . و برای شما فرمانبردار نمود کشتن را تنا در دریا بفرمان او (مطابق قوانین او) روان گرد و رودها را نیز بسین ترتیب فرمانبردار نمود . و خوشید و ماه را تحت سلطه و در خدمت شما قرار دار که درین یکدیگر میگردند و شب و روز را رام شما نمود . و پسما هر چه را مستحب داشته (خواستن طبیعی) عطانمود و اگر بخواهید نعمات و بخششیهای خدا را بشمارید بسیارش آن قادر نخواهید بود همان انسان (انسانی که خلاف جهت نعمات رفتابار میکند) بسیار حق پوش و ستمکار است (۱) .

آنچه از آیات فوق بر میاید اینکه "کلله" بیش مفهم عین خارج از ذهن است .

باین ترتیب "کلمات الله" همان عینیات خارجن هستند که قرآن آنها را به ذات وجود بخششان "الله" منسب میداند . اکنون معنی بینهایت بودن بدیده های آفرینش از نظر قرآن در قالب چنین استعاره های بدین معنی روشن ند و این در درانی است که هنوز دانس ریاضی از حد تعداد اینچند رفعی با فراتر نی گذاشت .

(۱) اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا يَرَى فَأَخْرَجَ
رِبَّهُ مِنَ الشَّرَابِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْعُلَمَاءَ لِتَسْبِحُوا فِي الْبَرِّ
بِمَا كُوِّهَ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ . وَسَخَّرَ لَكُمُ النَّسَرَ وَالْفَرَّارَ إِذَا فَتَّنَ
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيلَ وَالثَّهَارَ . وَأَنْتُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاءَتْ نُسُوهُ وَرَانَ
تَعَذَّتْ وَأَنْعَصَتِ اللَّهُ لَا يَنْعُصُهُ هُنَّ إِلَّا إِنْسَانٌ لَظَلُومٌ كُفَّارٌ .

چه کس میتواند منکر اعجاز و عظمت چنین آیاتی شود . اینجا خط
محاسب نگفته شده سخن از بی نهایت است .

قرآن و تکامل جانداران

از نظر قرآن جانوران در مرحله^{*} معین از تکامل بمحب خواست خدا (سن آفرینش و تکامل) بوجود آمده اند و انسان نیز در مرحله ویژه‌ای از حیانوران متلق شده است و سیر تکامل خود را طی می‌کند . اما بنظر قرآن سرنوشت انسان در اینجا بیان نرسیده است بلکه او سیر بس طولانی در پیش دارد که تا بی نهایت اراده خواهد یافت . اگر سرنوشت انسان را در هسن مرحله تمام شده بدانیم از نظر قرآن درست بدان می‌ماند که مثلاً "تکامل را در ماهن‌ها متوقف و تمام شده فرصتیم . در مورد تکامل جانداران و خلقت انسان مدارک زیادی حتماً

مطالعه نوند :

تفسیر آیات ۲۸ تا ۳۰ سوره بقره، حلد اول بیوتوی از قرآن صفحه ۱۱۱ - ۱۳۲، قصتار دوم کتاب خلقت انسان .

از مطالعه مدارک فوق نتایج زیرین بدست ماید :

- ۱- تکامل از نظر قرآن یک سنت پایه اراله است که نشان مثبت و خواست اوست .
- ۲- آنچه تاکنون در زمینه آدم و خلقت انسان از نظر قرآن

از زبان موافق و مخالف شنیده ایم ابد اً مربوط بقرآن نباید باشد
و در نهایت نظر شخص معتبرین نوراۃ تحریف یافته میاند که
در نصیرهای قرآن هم رسخ کرده است.

۳- نظر قرآن در بارهٔ خلقت انسان چیزی غیر از نظریات معمول
زمان نیز قرآن می باشد .

۴- در بارهٔ مسائل و مفاهیم مختلف قرآن باید مطالعه از نو
گذاشت و مفاهیم را از نو تعریف کرد .

۵- البته تمام سائلی که در کتاب خلقت انسان مطرح شده
است همانطور که خود نویسنده هم اذعان دارد صحیح نباید
اما حد افضل نتایج موق از آن بدست میآید .

۶- اکنون با در نظر گرفتن آنچه تلاشهاش که بشرح مذکور
در کتاب دوم برای پذیرا شدن فانوں نکات بعمل آمد با اطمینان
خطاط میگوئیم که منکرین قرآن و مذهبی که قرآن شاخص آنست و
کیه کسانی که عاری از این بذل فاصله توجیهی برای مسائل مسائل
بسیار بسیار میروند .

سخنان اینان ولو در صادقانه ترین صورت خود و بفرض خالی
بودن از هرگونه غرض هرگزی و سایه غیر علیع و صرفاً "ناشن از عی
اطلاعی از محتوای قرآن و اشارات آن میباشد . اما جریان زمان
نشان را دارد است که رامه اطلاعات اینسان روزبروز وسعتی می باشد

و از سطح به عمق صعود . پس اکه دور نیست تا خود از نشانه های آفاق و انفس بحقیقت و حق راه بزند . آن زمان دیگر معرفت فرزند انسان در حدی خراهد بود که همین چیزهای خیلی " طبیعی " و " بیش پا افتاده " و " غاری " برآیش کافی باشد تا بگواهی کریا و شکوهی بروخیزد که در هر ذره عالم که می شناسد نیموج سوزند (۱) آن زمان دیگر ابر تورید راجه یارای ایستادگی برس راه موکب یقین خورشید است .

قرآن : " بیزودی آیات خود را در سراسر گینی و هم جنی در نفسای خود آنان ارایه خواهیم داد تا رونن شود که خدا حق است (ساخته ذهن نیست) آیا مگر برای اثبات وجود خدا کافی نیست که وجود او شاهد بر تماشو انسیا " ، آگاه باشید که البته آنان نسبت بمقابلات خدا در شک و تردیدند (اما) آگاه باشید که البته خدا بر کل جهان و جمیع انسیا احاطه کامل دارد

(۱) انبیشتنین (صفحه ۱۶۳ کتاب جهان و انبیشتنین) : " مذهب من تکریم حور اعلای بی حد و انتهاشی است که در هر جزئی شرین چیزی که ما با عقل ناجیز خود درست هستیم تجلی مکند . آنچه من از خد انصور مسلم هسن علم یقین به وجود بلکه نیوی عاقله بالاتر از خیال و قیاس و گمان و وهم است که در دنیا میرون

از فهم ما مشهود است . "

(و میداند که این ملاقات امر حنفی و آمدنی است.) (۱) .

(۱) سُرِّيْهِمْ آيَاتِهِ رَبِّيْ الْأَقْوَى وَ فِي أَنْفُسِهِمْ حَسْنٌ
لَهُمْ آتَيْنَا الْحَقَّ أَوَ لَمْ يَكُفِ بِرِبِّهِنَّ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَهْرٍ
شَهِيدٌ . أَلَا إِنَّهُمْ بِمِنْ مَرْءَةٍ وَمِنْ لِقَاءٍ رَّبِّهِمْ
آلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَهْرٍ مُّجِيبٌ . فُصِّلتْ - آیات ۲۵ و ۲۶ .

قرآن و خصوصیات ویژه انسان

اکون پس از مطالعه دقیق تفسیر آیات ۳۰-۳۸ از سوره^{*} بقره از کتاب پرتوی از قرآن جلد اول، قسمت دوم کتاب خلقت انسان و مقاله^{*} اختیار (۱)، نتایج زیرین بدست می‌آید:

عدد ترین خصوصیت ویژه انسان نسبت به پیشرفته ترین حیوانات قبل از خود همان رهائی است از بند غرائز طبیعی (اختیار) و این امر تنها از طریق یک جهش بزرگ امکان پذیر بوده است. قرآن از این جهش بزرگ به برگزیده شدن آدم از میان انسانهای اولیه که هنوز از بند غرائز نرسانده بودند یاد سکن دارد که نتیجه رسیده شدن روح خدائی می‌باشد. و از اینجا بعد دیگر انسان صاحب اختیار مشود و تصارع عده زیر که قلاعیز از آن یاد کردیم معرف و مشخص او مگردد.

تصارع بین آزادی از بند غرائز (بلانتکلیف) و احتیاج شدید بادامه حیات (رهائی از بلانتکلیف). بیشین دلیل است که انسان درست بازار سازی وغیره میزند و نظر در او حوانه صیزند و نند می‌باشد و باین ترتیب وسیله هدایت جدیدی در او ایجاد مگردد

(۱) اختیار- خصیه کتاب ذرّه بن انتہا نوشته مهدی سمهی بازرگان - شرکت سهامی انتشار.

که همان قدرت تفکر و تعقل میباشد (خصوصیت ویژه عده دریگر) (۱) . انسان لیاقت کسب را نشود درک جهان آفرینش را کسب میکند (و علم آدم الأسماء کُلَّهَا) . البته نه بطور حامد بلکه کاملاً دینامیک و متحرک . قرآن میگوید : " و تمام آنچه در آسمانها و زمین است (که از آن خدا میباشد) به تسخیر شما در آوردم البته در این امر نشانه هایی برای اهل تفکر نیافرته است " (۲) .

قدرت اندیشه و تعقل انسانی از جمله پدیده هایی است که قرآن مکرر در مکرر بعنوان یکی از بارزترین خصوصیت ویژه انسانی بر روی آن تکیه میکند (کیه آیانی که ناکون در موارد مختلف مورد استفاده قرار گرفته اند) تا آنجا که میفرماید :

کو و کو بمعنى انسانی کلمه آنهائی نیستند که اشیاء را تعیینند و آوازها را نمی شنوند (چه حیوانات هم باین حد از شنیدن و دیدن قادر هستند) بلکه آنهائی هستند که ... که پس از دیدن و شنیدن بر رویدادهای عینی خود تعقل نمی ورزند (یعنی این خصوصیت ویژه انسانی را عاطل و باطل میگذارد) (۳) . و در آیه ۵۶ سوره (۱) خلقت انسان بدکتر ید الله سعابی - شرکت سهامی انتشار

صفحات ۱۱۱ و ۱۱۰

(۴) وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا إِنَّهُ أَنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَأْتِي لِقَوْمٍ يَتَكَبَّرُونَ . جاثیه - ۱۳

(۵) إِنَّ شَوَّالَدَ وَابْرَيْتَ اللَّهَ الصَّمَدَ الَّذِي كُمْ لَأَتَيْغَلُونُ . انفال - ۴۴

انفال میفرماید :

البته بدترین حسنه‌گان نزد خدا کفارند (که پدیده‌های خدا را ملاحظه میکنند اما آگاهانه در مقابل آنها قوار میگردند) که ایمان نمی‌آورند (۱) و در حای دیگر :

کسانی‌را که قوای درک و تعقل و نظر خود را بگار نمی‌اندازند (در حالیکه قدرت آنرا دارند) سزاوار دخول در آتش‌جهنم می‌دانند و آنها را در عداد چهارپایان و بلکه بست‌تر از چهارپایان می‌شمارد (۲) .

(۱) إِنَّمَا تُحَذِّرُ اللَّهَ وَابْرَاهِيمَ عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ .

(۲) ... لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَعْقِبُونَ بِهَا وَلَمْ يَأْتِنَ لَهُمْ مِنْهُمْ شَهِيدٌ
بِهَا وَلَهُمْ أَذْنَانٌ لَا يَتَسْمِعُونَ بِهَا اولئکه کلانعام مل
هم افضل اولئکه هم الغافلون . اعراف ۱۷۹

قرآن و انسان مسئول

انسان بعلت قدرت انتخاب و هم چنین بعلت قدرت تفکر و آنده پنه و کسب را نیز (در قانون بند د طبیعت) از نظر قرآن مسئول شناخته شده است و اید مسئولیت بنا به جهان بین قرآن امری است واقعی و یکی از خصوصیات ویژه انسانی . از نظر قرآن کسیکه پس از آگاهی به مسئولیت خود قیام نمیکند و خود را به بهانه های مختلف تبرئه من نماید و تقصیر خود را در نهایت بگردن شرایط باز میکند اساساً انسان نیست .

بحث درباره مسئولیت جزو مهمترین و دقیقترین و باشکوه ترین مباحث اجتماعی است تا جائیکه از وارد کردن این عنصر مهم در تبیین جهان بسیاری از مکاتب عاجز مانده اند . گرچه در عمل بالا جبار آنرا با جان و دل پذیرا نموده اند . برای روشن شدن مطلب و درله اهمیت و عظمت مسئله مورد بحث قبل " مطالبی را از کتاب " مر باره " اصول لفینیسم " که استالین آنرا نگاشته است در اینجا میآوریم تا خواننده دریابد که ما در عنوان کردن این مسئله به ترتیب فوق نه فقط راه اغراق نمی بیاناییم بلکه فقط به بیان جزئی

از آنچه واقعیت دارد پرداخته ایم.

استالین در کتاب مزبور در صفحه ۱۴ تحت عنوان انتقاد از تئوری جریان خود بخودی یا در باره "نقش پیش آهنگ در تهضیت چندین میگوید :

"اما تئوری کوشش در مقابل جریان خود بخودی فقط پیش پدیده مختص بپرسیه نیست. این تئوری ولو کم با تغییر شکل، شیوه بسیاری بلا استثناء در بین تمام احزاب بین الملل دوم دارد. مقصود من تئوری به اصطلاح قوای تولید کنده است که از طرف لیدرهای بین الملل دوم زشت و مبتذل گردیده است. تئوری که همه چیزرا تبرئه و همه را باهم سازگار میسازد. واقعیات را آنهم پس از آنکه گوش جلطگی از شنیدن آن شافعی گشت، نذکر ندارد و تفسیر می نماید. و با همین تذکر خاطر خود را آسوده میدارد. مارکس میگفت که تئوری ماتریالیستی نمی تواند در رایله "توضیح عالم سعد و بماند. بلکه باید علاوه بر این آن را تغییر هم بدهد. اما کائوتسکی و شرکایش را کاری باین کار نمیست. و آنها ترجیح میدهند که بهمان قسمت اول فرمول مارکس اکتفا ننمایند. اینکه یکی از امثله "فراوان از چگونگی استعمال این تئوری" : میگویند که قبل از جنگ امیریالیستی احزاب بین الملل دوم تهدید میکردند که هرگاه امیریالیستها جنگ را سروع ننمایند آنها اعلام "جنگ بر صد" جنگ "خواهند کرد. میگویند

که بارگاهی قبلاً از آغاز جنگ این احزاب نمار "جنگ بر خدمت جنگ" را بدست فراموش سپرید. نمار متماد با آن یعنی "جنگیدن در راه وطن امیریالیست" را بموقع اجرا گذاشتند. میگویند که نتیجه این نمودنگاری‌ها هریانی شدن میلیونها افراد کارگر بود. اما خطاست چنانچه تصور نمود که در این میانه مضریین وجود داشتند و کسی از طبقه کارگر... (چند کلمه در دنای خوانا نبود) به آنها خیانت زده است. ابداً چنین چیزی نبوده است. همه چیز همانطوری بین‌آمد که من با پیش بیاید. اوّلاً "بان علت که بین العلل از قرار معلوم ابزار آلت صلح است" نه جنگ. و ثانیاً "بدلیل آنکه با آن سطح قوای تولید کنده‌ای که در آن زمان وجود داشت اقدامات دیگر هم نمی‌شد کرد مضر" قوای تولید کننده‌است. تمام اینها را تشوری قوای تولید کنده آقای کائون کی دفیعاً "برای ما" تصریح میکند. هر دو هم لذت باشند ایمان نداشته باشد مارکسیست نیست.

پس نقض احزاب چه سد؟

پس اهمیت آنها در نهضت پکخوارفت؟

ولی بالاخره در مقابل چنین عامل قطعی سد "سطح قوای تولید کنده" چه کاری از دست حزب بر می‌آید؟ ... از این قبیل مثالها در باره "تحریف مارکسیسم مکن بود بسیار ذکر نمود".

همانطور که ملاعظه میکند استالین بر روی قصت دوم فرمول مارکس که سرشار از احساس مسئولیت است فراوان تکیه میکند و آنرا شرط لازم انسان انقلابی میداند . گرچه از تفسیر این خصوصیت و پرسه وارد کردن آن در تبیین جهان امتناع میورزد . آنوقت بیچاره روشن فکرانی که خود را انقلابی تصور کرد و بحساب خوبی، خویشتن را مارکسیست هم میداند . اینسان در تحلیل و قائم و وظایف در نهایت تمام کنایهان را بروش شرایط و سطح قوای تولید بار میکند و نه بروش انسانی . اینان که زحمت رفت و مطالعه بیشتری را بخود نمی‌هند، آنگاه در نهایت باین نتیجه می‌رسند که انسان مسئول نیست بلکه شرایط مادی مسئولند . پس قرآن هم که انسان را مسئول اعمال خوبی دانسته و در قیامت برآیش حساب و کابی فرار دارد، است جز مشق توهمند چیزی بگری نمی‌تواند باشد . . . پس اسلام چیزیست در رد پیش توهمات غیر علمی ! افسوس از این بی خبری و از این روشن فکری و انقلابی گری ! بیچاره ملتی که اینان میخواهند نقشگروه پیشناز را برای او بازی کنند .

حقاً که روشن فکری احیانه نقد نرمز کنده برای جنبش‌ها را داشته است و دارد .

خاص آنکه هنوز علم کنونی در توجیه نشاید. مسئولیت کامل‌گاه عاجز مانده است. اما این واقعیتی است بولادین و انکار ناپذیر که همچ جنبه انقلابی نبی نواند جزو با قبول آن شروع شود، جریان باید و پیروز گردد. اهمیت صنایع بقدرتی است که باید اندکی بیشتر روی این مطلب تکیه شود. لذا گفتار پر مغزیک از پیشوایان علم فیزیک معاصر (ماکس پلانک) را در اینجا می‌آوریم.

”قانون علیت نبی نواند“

خط مشی عملی برای او رسم کند، و او را در مقابل مسؤولیت اخلاقی که برای کارهای خوبی دارد یار و مددکار باشد، زیرا احکام مسؤولیت اخلاقی از راه قانون دیگری برآور بار می‌شود که هیچ ارتباطی با قانون علیت ندارد. فمیر خود او داده‌اند آن قانون مسؤولیت اخلاقی است و چون میل داشته باشد که بشنود، همیشه تهدیدات و احکام آن را می‌شنود.

اگر کسی در این اندیشه باشد که اعمال انسان نتایج

غیرقابل اجتناب قانون بیرحم طبیعی است، و به این ترتیب بخواهد خود را از الزامات نا مطبوع اخلاقی برهاشد، در واقع خود را فربیب داده است. هر رجود بشری که آینده خود را ساخته و پرداخته سر نوشت قبای می‌داند، و هر ملت که باور دارد که ضعف و احتطاط او به فرمان قانونی طبیعی است، فقط به این امر اعتراف نموده است که قدرت اراده وی برای

مبادرزه و غلبه بر مشکلات ضعیف است .

به این ترتیب به جایی هم رسید که علم حدودی را که از آن بانعی توانند تجاوز کند معین می نماید، و در عین حال فواحی دیگری را نشان می دهد که از حوزه فعالیت وی خارج است. چون چنین است و خود علم حدود خود را معین می کند، هنگامی که از نتایج حاصل شده به وسیله علم بحث به میان می آید، اعتقادها به صحت آن نتایج بیشتر می شود . از طرف دیگر نباید از نظر دور داشت که حوزه های مختلف فعالیت روح بشر را هرگز نمی توان به طور کامل از یکدیگر مجزا کرد ، ذیرا ارتباطی عمیق و صمیمه اه در میان آنها برقرار است . نقطه عزیمت ما از سرزمین یک علم خصوصی بود . و در ضمن به یک رشته مسائل رسیدیم که همه جنبه فیزیکی خالص داشتند ، ولی در پابان کار از جهانی که فقط جنبه حسی داشت به یک جهان واقعی متافیزیکی رسیدیم . این جهان جدید بدالسان دربرابر ماقرار گرفته که امکان شناختن مستقیم آن وجود ندارد . این سرزمین اسرار امیز است و حقیقت آن را با نیروی فکر بشری نمی توان در پافت : ولی در ضمن تلاش و کوششی که برای فهمیدن این جهان می کنیم ، به دینای و آهنگ داری آن متوجه می شویم . در آستانه این جهان

هنا فیزیکی با عالیترین مسئله از عسائل رو برو شده‌ایم که عبارت از مسئله آزادی اراده بشری است. هر کس که می‌خواهد معنی حیات را بفهمد، بایستی درباره این مسئله پندیشد و تفکر کند و به چیزی برسد.^(۱)

برگردیم بکلام خدا و آیات قرآن و کتابی که بیش از هر مکتب دیگری بر روی مسئولیت انسان تکیه می‌کند قرآن است. از نظر قرآن مسئولیت انسانی بر روی عناصر اساسی زیرین استوار می‌باشد:

۱- علم و آگاهی (تشخیص صحیح از غلط) که در قدرت درک روابط و قانون بندیهای حاکم بر طبیعت و جامعه متبلور می‌شود.

۲- قدرت انتغاب (اختیار و آزادی) .

۳- و بنابراین پذیرفتن این حقیقت که نسبت به کسی ها گروهی و اجتماعی - دینی بگردن انسان نهاده شده است. آنکه در سطح بالاتر و عالیتر، این حقیقت که دینی بگردن انسان است که "باید" بدستگاه آفرینش ادارا کند.

حاصل آنکه انسان در برابر هدف مسئول است.

عناصر سه گانه فوق واقعیات عینی هستند نه ذهنی. بدین معنی

(۱) علم به کجا می‌رود؟ ماسک پلانک - شرکت سهامی انتشار - صفحات

که :

اولاً "جهت حرکت جهان مشخص می‌باشد . (حرکت کاملی)
و بنابراین حق و باطل و صحیح و غلط اموری هستند واقعی
نه خیالی و ذهنی . (۱)

ثانیاً : انسان هر تر دل و قانون بندی طبیعت را در است
و میتواند صحیح را از سقیم (بظور دینامیکی نه جامد)
تشخیص دهد .

ثالثاً : انسان پس از آنکه پدیده ای را شناخت و صحیح را
از سقیم تشخیص دارد در نفس خود شروع به ایزه می‌کند (هر
چند مختصر و اجمالی) و بالاخره بعلت وجود قدرت انتخاب
یکی از دوراه را بر میگذرد .

از نظر قرآن عناصر سه گانه فوق مسجد "عہد" و بیان
های است که از انسان گرفته شده و در برآبر آنها کاملاً
سخول می‌باشد . چیزی که در اینجا باید بان اشاره کنیم این
حقیقت است که از نظر قرآن مطالب فوق بظور دینامیک مورد
بحث قرار گرفته است نه دگم و جامد . بدین معنی که

(۱) آیا مادیون میتوانند جهت دار بودن جهان را تفسیر کنند ؟

همه کس در پیک حده و بیک میزان مسئول نیستند. بلکه بر حسب میزان درک و علم و آگاهی شد ت و ضعف مسئولیت انسانی کاملاً متفاوت است. اینک بطور مثال آیاتی را در اینجا من آورم.

مثال ۱- "همان‌ها نیکه ^{پیوسته} عهد خدا پسرا به‌از بستن (و حکم ساختن) می‌گذارند و آنچه خداوند دستور دارد که به پیوستند قطع مینمایند (۱) و در زمین هی فساد مینمایند اینان را نگذارند " . (۲)

اکنون چند سطر در مورد این آیه (۳)

"عہد ؎ ذمہ، ہا مسئولیت نسبت چیزی است که شخص بھے عہد، میگیرد . اضافہ عہد بھے خدا "اللہ" بدون تعیین و توصیف عمومیت و شمول آنرا می‌ساند، پس هر نیک و بد و خیر و شری را که بحسب فطرت انسان درک و هر مسئولیتی را که احساس مینماید و مستحبانیکه در میان ملک شہزاد است و هر چه بوسیله، پیغمبران انعام دارند یا نزک آن ابلاغ شد، عہد

(۱)- جرا افعال در این آیه مخاطع بکار ہو رہ شد، اند؟

(۲)- آذِنَنَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَمِّلَ وَيُنْهِيَنَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ .
بقره ۲۷

(۳)- یوتی از قرآن سید محمود طالقانی . شرکت سهامی -

خد افق است این عهود اوّلی گاه ناند و حکم نمود .
من بسُعَدِ مُثَابٍ - میثاق آن از جانب خدا بوسیله شرایع است
که حدود و آثار و نواب و عقاب را بیان میکند - و بوسیله عقل
و تجربه است که نتایج آن عهود را میفهماند میثاق از جانب
خلق درک و پذیرش و سکار بستن آن عهد است بسبب همین
عهدها و پیمانها، وجود انتیات و فطوحات با ادراک و درک با عمل،
فرد با دیگران ، خلق با خالق ، هرمه با نتیجه ، -
دلیل با دلول مرتبط و پیوسته میگردد ، آنان که این عهود
را نقض میکنند چون از حدود فطرت و عقل و از سلولیت سریاز
زد و بهون رفته‌اند فاسد (چون هسته‌ای که از قدر طبیعت
بهون رود) چون این روابط و پیوند‌ها را قطع نموده قاطع
اند چون با قطع روابط نیروهای انسانی خود و دیگران را
از طریق هدایت و خیر بازداشته‌اند و فاسد نموده‌اند مفسدند .
و در نتیجه همه اینها زانکارند .

”أُولُئِكَ هُمُ الْغَاسِرُونَ، هُنَّفُسُقُ - چنانکه آیه معرفت
مینماید - نقض عهد و قطع وصل - و افساد در زمین است و نتیجه
همه اینها زبان معنوی و مادی میباشد . ”

مثال ۲ - سوره رعد آیات ۱۹-۲۵ : آهاترا خود خوانند گان
ترجمه و تفسیر نمایند . علامه بر طالبی که در مثال اول ذکر کردیم
مطلوب مهم تر بگری هم از آیات فوق (مثال دوم) بدست میباشد و آن

اینست که انسان در حیث توانایی و قدرت‌خواش برای درک
تعظیم واقعیات (در برابر درک صوری آنها) مسئول نیست.
باید چنانکه این چنین مردمی را در عدار کسانی مشعارد
که مهد خدا ایرا بجا نباورد و پس از رسیدن آثار و حقایق ناشی
از رسی و نزول آیات قرآن فکری خود را بکار نمینداخته
و منکر آن گردیده است (سوره "رعد" آیات ۲۰-۲۱) .

در آیات فوق "الذی شئَ" موصول است بدین معنی که
مطلوب بعد از "الذی شئَ" در معرفی - اول و الایباب آمده است.
مثال ۳ - سوره "حدیث آیه" (۱ : ۸) - و شما را چه می‌شود که به
خدا و رسول که شما را با همان آوردن به پیغمبرگاریتان دعوت می‌کند
ایمان نیں آورید . در حالیکه خداوند از شما (در فطرتتان) بیمان
گرفت و شما قابلیت ایمان آوردن را دارید .

"مُوْجِبٌ آیه" خوب پرسش معمود کل هر اساس حسن معمود گری
از پکطرف و معرفی آن از جانب بهادر خدا از طرف دیگران جزو
مهد و پیمانه‌سای الهی بحساب آمده است که باید
به آن جواب مشترک داره شود (با اشاره به شال ۲ در

(۱) - وَ مَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الرَّسُولِ لَهُمْ كُمْ يُتُوْمِنُوا
رَبِّكُمْ وَ لَهُ أَحَدٌ إِنَّمَا كُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ .

من باشم که این جریان است که "وَصَلَّ آن ضروری است و
قطعیت" به تاریکی - نابینایی و نافرجامی منتهی میشود .
مثال ۲ - سوره مائدہ آیات ۱۳ و ۱۴ : (۱) . آیه دو باره
قوم بیهود است اما شمول هام را رد .

"آنرا بعلت شکست پیمانهایشان لعنت کردیم (نفس
نموده و دور را شتیم از رحمت و هدایت) و ظهای آنانرا
ستگی کردیم . (ستگین شدن دل و دوری از رحمت و هدایت
خدا نتیجه جبری شکست پیمانهای است که دیگر وظیفه
ای برای خوب نمی شنند) اینها بعلت همان پیمان شکس
شان آیات و پدیده ها را در غیر موضع خوش که به آن
تد گرداره شده اند بسکار میگیرند . (در راه غیر سکاملاً از
آیات و موهب خدا استفاده میکنند) و بهروه کیوی عظیم از

(۱) - فِيمَا تَغْضِيْهِمْ مِثَاقَهُمْ لَعَنَاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاتِيْهُمْ يَعْرِفُونَ
الْكَلِمَاتِ مَوْاضِعَهُ وَتَسْوِيْحَهَا بِمَا ذَكَرُوا بِهِ وَلَا تَرَالْ تَطْلُبُ
عَلَى خَائِفَةِ بَشَمِ الْأَقْبَلِاتِ بِشَمِ فَاعْفُ وَاصْفُحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ . (۱۳)

وَمِنَ الَّذِينَ قَاتَلُوا إِنَّا نَعَذِرَنَا مِثَاقَهُمْ فَسَوَّا حَظَا بِمَا
ذَكَرُوا بِهِ فَلَعْنَاهُمْ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ الَّتِي
وَسَوْفَ يَتَبَيَّنُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ . (۱۴)

آنچه به آنها (از هدایت) دارد شده است را فراموش کردند . و بعدها همین بیهان شکن است که راهنمای از آنان خیانت می بینی (هیچگاه اتفاق نداشت که از آنان خیانت نشوند) مگر گروه اندک واستثنائی که از آنان درگذر و عفو شان کن چه خدا را ستد ارنیکوکاران است (بعض از آنها که در خیانت فرو نرفته‌اند شایسته دستگیری و بخشنوداند) و از کسانی که گفتند ما نصاری (یعنی باد و دوستدار خدا ، بیهان) هستیم بیهان گرفتیم (اما آنرا شکستند و در نتیجه) فراموش کردند (نیز پاگداشند) که چگونه و چطور باید از موهمت‌ها استفاده کنند و حال اینکه براین مورد بدان بار آور شدند . بیهان دلیل بین آنان داشت و کنه را تا نهایت بر انگیختم و بسزودی خدا آنها را از آنچه که از خود می‌بازند آگاه خواهد ساخت . از آیات فوق نظر قرآن بخوبی استنباط می‌شود که چنان شکستن بیهانهای فطری و عدم توجه به مسئولیت‌های انسانی به خیانت پیشگز و بکار گرفتن موهاب طبیعت در راه غیر تکاملی منجر می‌شود . (۱) هر چند

(۱) - استفاده نامشروع و خدّ آنفلاتیز از بدبده‌ها و موهاب طبیعت .

که انسان صاحب رانش و آگاهی باشد . آگاهی صرف دردی را نمیتواند درمان کند، باتکا در این صرف حتی کوچکترین قدر از در راه تکامل اجتماع بر راسته نمیشود بلکه این تنها از راه توجه به عهد و پیمانهای فطری میباشد و بس .

مثال آیه ۹۵ از سوره "نحل" : خود خواندن ترجمه نماید .

در سوره "احزاب" کلمه "عهد و ميثاق" در آیاتی چند ذکر گردیده است که همان مفهوم مورد بحث را دارا من - باشد و مخصوصاً در باره "انبیا" بعلت وجود خصوصیات و عنی بیان را بسیار سخت و غلیظ و مستولیت نانی از آنرا سنگین و طاقت فرسا مینمارد .

سوره "فوق الذکر" با آیاتی شروع میشود که نمود از طلب مستولیت و وظیفه بس بزرگی از پیغمبر است . (تقوی و ترس از خدا عدم اطاعت از کفار و منافقین ، توکل بخدا ، و ایمان با این حقیقت که پیروزی از آن حق است) معنی توکل بخدا - انسان نمیتواند در هین حال دو معبد و دو معشوق را شته باشد . یا این معشوق و یا آن پیش . نه آنکه - هم این و هم آن مَا جَعَلَ اللَّهُ لِتَرْجِلِ مَنْ قَبَّلَ

رفی جنوبه) - احزاب آیه ۴۰ آن مسئولیت عظیم و آن
وظیفه خطبیر که پیامبر اسلام باید به آن قیام صکرده چه
بود ؟ لغو برخی سفن خد انتقلابی که بدنبالی کهنه
قبل از ظهر اسلام مرسوط میزد ، ضعیفه " ظهار کردن "
(۱) ارزش قائل نشدن بدختیرو و ننگ شمردن فرزندی او که
از این رهگذر انتخاب پسر خوانده سنت جاری روز شد و بود
تا جانیکه او را فرزند خود شمرد و همان رفتاری را با او
سکردن که با پسر خودشان . ازدواج با زن طلاقه پسر
خوانده توسط نایادری حرام شمرد میشدو .
.... پس باید این سنتهای کهنه در هم کویده
شوند (وَمَا جَعَلَ آَزْوَاجُكُمُ الْأَئِشْنَ تُظَاهِرُونَ شُهْنَ —
آتَاهُنَّكُمْ وَمَا جَعَلَ آرْعَاهَا كُمْ آتَنَّكُمْ ... احزاب)
اینها اموری نیستند مبتتنی بر واقعیات بلکه
(زلکم فنولکم پائواهکم - احزاب) بلکه مبتتنی بر
ذهنیات و وهمیات میباشند . در هم کویدن سفن کهنه و
جامد کار آسانی نیست . (مثالهای ذکر کرد) .
پیغمبر اسلام مثل همیشه در اینجا هم نقش پیشنهاد می
را باستی بازی کند . موظن واقعی باید از او بسروی گنند
(۱) - ظهار کردن - رسمی بود که بر طبق آن اگر کس خطاب
بزن خود سیگفت که تو همانند کم رادر من است زن بر آن مرد
حرام میشد .

(الَّذِينَ أَوْلَى اللَّهُ بِالْمُوْظَنَّ مِنْ أَنفُسِهِمْ) . خدا برای انجام این رسالت از کلیه آنها بیان گرفته است. بیان سخت و حکم (میثاق علیظ آیه ۷ (۱)) و بعلت وجود همین بیان است که نیکوکار در برابر کار نیکش و آدم بدکار در برابر کار رشت خود مسئول شمرده میشود . (لیستل الصَّادِقِينَ آیه ۸ (۱)) .

از آیه ۹ ببعد میخواهد اهمیت و مشکلات مهم قیام با نجات این عهد و بیانها را بیان کند ولذا نویسنده ای از جنگهای پیغمبر اسلام (جنگ احراب را که در آن کلیه مخالفین مکه و مدینه علیه اسلام با هم مشاهده شدند) را در آنها شاهد مثال آورده تجزیه و تحلیل میکند و نتایج لازمه را برای مردم نشان میدهد .

ابتدا جنگ عاد لانه و گرفتاریهای ناشی از آنرا نعمت میشنود (آیه ۹) سختیهای و مشکلات عظیم آنرا بر میشنود (... بَلَّغَتِ الْقُلُوبُ الْعَنْجَرَ) تا جائیکه عدد آی نسبت

(۱) - وَإِذَا أَخْذَنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِثْنَاقَهُمْ وَرِثَنَكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِسْرَاهِيلَ وَمُوسَى وَعِيسَى إِبْرَاهِيمَ وَأَخْذَنَا مِنْهُمْ مِثْنَاقًا عَلِيَّطًا (۷) لِيُسْتَلِّ الصَّادِقِينَ عَنْ صُدُّرِهِمْ وَلَعَدَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا (۸) .

به پیروزی حق و شکست باطل مظنون میشوند (وَ تَظْفُنَ
 باللَّهِ الظُّنُونَ) و در اینجا از تکان داره شدن شدید در
 فرمال آزمایشیار میشود . و در آپات بعدی ۲۴-۲ موضع
 گیری گروههای مختلف (انواع و اقسام منافقین و مومنین)
 بر اساس سازمان درویشان در برابر حادثه جنگ (که
 برای همکنی همکان بود) نشان داره میشود .

در آیه ۱۵ چنین میگویند : وَ لَقَدْ كَانُوا عَاقِلِيْهِ اللَّهُ
 مِنْ قَبْلٍ لَا يُؤْتُونَ الْأَذْيَارَ وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْتُحْلِلاً . (این
 گروه از منافقین که فرار از جنگ عادلانه و نکاملو را پیش
 گرفتند) قبل از این با خدا پیمان بسته بودند (همان
 پیمان فطری که در حین تکامل و ارتقا از حیوانیت به انسان
 انسان گرفته شده است (۱) که پشت به تکامل نکنند و
 زمانیکهای سد ها و دشنان راه تکامل مواجه میشوند فرار
 نکنند (گر آنکه فرار بخاطر جنگ باشد (۲)) .

با ذکر آیه ۲۰ که درجه همپنوتیزه شدن گروهی
 از مردم در برابر دشمن صحبت میشود . مطلب در باره منافقین
 پاکر مرسد . سپس به غیر خدا و موضع گریهای او را
بهترین نوعه برای مردم (أَشْوَأُ حَسَنَة) مینماید و سپس
 (۱) - ساختمان خاص انسانی که نمیتواند راه انحرافی را طی کند .

(۲) - سوره انفال آیه ۱۵-۱۶ .

موضع گیری مردان مومن مورد بحث قرار میگیرد و در آیه ۴۲ آنها را حزو کسانی مشهود که بعد خود نان که با خدا استه بودند وفا کردند و آنرا بجا آوردند و بالاخره حتمیت پیروزی حق سر باطل برای چندین بار در این سوره در آیه ۴۵ - موضع امکار من شود .

در اینجا لازم است روی این طلب اساس نکیه کنیم که ندّت مسئولیت انسانی مستقیماً با درجه آگاهی و نوانائی او برای کسب نجیب حیل مشکلات راه تکاملی بستگی دارد . اینجا بعنوان مثال آیات زیر را من آورم :

سورة نسا آیات ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰

ترجمه : " چه نده ای شمارا (تعجب و نگفتنی بزرگ را نشان میدهد) که در راه خدا پیکار نمیکند و همچنین در راه مردان و زنان و کودکان ناتوان (مستضعفین) (پیکار در این راه نصونه ایست بارز از پیکار در راه خدا) همان ناتوانانی که میگویند پروردگارا ما را از این سر زمین و از این اجتماع که مردمش ظالمند نجات ده و از - جانب خود برای ما سربرستن (رهبری) و همچنین پاوهی قرار دده . آیه ۹۷ - ۹۸ - آلتنه با آنها نیکه سر نفس خود طلم کرده (خود را بعنوان ناتوان قلعه دار کرده

و بانام وظیه : ا) نیام نشود ماند) زمانیکه فرشتگان آنها را حسنه سرگ - رباند (نویسنده مرثکه) کفته مینمود (از عارض میرای انسان نوبه مرنده - ندوه شمع سیگاریم چو میکیم ایس میرای و صد - در عین ضیحی بودن سیار پیجیده و بالاتر از حد ننسایشی گونی ماست) (۱) در حسنه هار بیورید ؟ جواب میدهد :

دو سوزمه حسود حسرو ناتوانان بودیم (قدرتی برای برای تغییر وضع نداشتیم) . (ملائکه) میگویند آیا زمین خدا و سنت کافی ندانید (یعنی امکان برای خروج از بین - سوسود ندانید) حنفی و سور رانت (در شرایط آنروز) باید محترم میکردید . (۲) حال که هجرت نکرد ، ا) در عین نوانائی سود را ناتوان میدانستند پس حایکامنان حنفی است که عصب بد بازگشت گاهی است .

نه آن ناترانانی (ناید مضر نباشد) اعجم از مسد و زن و کودک که قدر بجاره اند پیشیدن و راه بجهائی (۱) - آنچه مسلم است گفتگوی معمولی منظور نظر آیات قرآن نیست و چو مصنف ملائکه به رستم یهودی ما روشن نیست لذا نحوه آن - گفتگورا نیتوانیم شخص کنیم . برای راشتن مفهوم از " ملائکه " - رجوع کنید به جلد اوّل برتوی از قرآن صفحه ۱۱۶ الى ۱۱۵ (۲) رحیم نبود به تفسیر " عاره " ۳ سوره توی مفهوم هجرت .

بردن را ندارند - پس ناید خدا آنها را بخشد زیرا
خدا بخشد است و آمرزگار .

نتایج نرسین از آیات فوق بدست می‌آید :

۱- کسانیکه قدرت‌اند پیشیدن و راه بحائی را بردن را
ندازند مسئولیتی ندارند .

۲- هیچکس نباید خود را ناتوان داد . " خود را ناتوان
دانست " خود یک درجه از آگاهی را می‌سازد (۱) .
روح بهانه جوئی و خود را مقصراً ندانست نظر را
فاسد می‌کند . و انسان را بحائی می‌سازد که دیگر
توجهی انتباه برایش ^{اعماری} نمی‌شود . سهیمن دلیل است که
قرآن بنفع ملامت‌گر قسم یار می‌کند . حه برای نفس
که سهم خود را در لغزشها منحصراً کرده و خود
را ملامت مینماید حقاً نباید قسم یار شود (۲) .

۳- مسئولیت‌گروه ناتوان بگردن گروهی است که
توانایش کسب صلاحیت و راهنمایی مردم را را را می-
باشند . آن مردم فقیری که روزانه بحضور مسخط (۱)

ساعت کار طاقت فرساً ^{پر} تحمل می‌شوند تا بخور و نصیر (۲) را

(۱) - مخصوصاً در این زمانه تله بر روی گمه غم (۱۴) میم است .

(۲) - حقاً سوره قیامت را مطالعه نمایید .